

Verslag leesclub Vrouwen van Nu: 16 april 2012, ten huize van Marijke

Het boek: **De laatste liefde van mijn moeder**, schrijver **Dimitri Verhulst**

Aanwezig: Marijke, Conny, An, Leny, Nan, Gerda, Joke, Greet, Inge, Erica

Afwezig: Ria

Wat vonden we ervan?

Conny: het las best goed, nu zijn gebrokkene gezinnen wat gewoner, de busreis kwam bekend voor
Joke: een bijzonder boek, voor de tweede keer gelezen, fantastische schrijver, dit boek is eigenlijk de voorloper een "De helaasheid der dingen", de humor is erg goed

Inge: met plezier gelezen, het probleem van het kind is heel origineel aangepakt, de sprong naar 92 jaar geeft zicht op zijn leven

Nan: vlot en goed beschreven, laat duidelijk het gevecht zien tussen Wannes en Jimmy, deel 2 ineens 91 jaar heel leuk

An: leuk om te lezen via die jongen, goed beschreven, vanuit zijn achtergrond, knap

Leny: goed geschreven maar qua verhaal denigrerend, vanuit de hoogte

Erica: komisch, belgische taal, heel herkenbaar

Greet: eerst niet heel erg geboeid, Vlaams erg leuk, het werd steeds interessanter

Marijke: met plezier gelezen, veel humor, deel 2 had weggelaten kunnen worden

Ria: leuk, met plezier gelezen, laatste deel onbegrijpelijk

Gerda: een goede schrijver, meer van hem gelezen, genoten van het Vlaams, veel herkenbaars

Dimitri Verhulst

is geboren op 2 oktober 1972 in Aalst. Zijn vader was postbode en had een drankprobleem. Zijn moeder hield het met andere mannen. Kort samengevat kun je zeggen dat hij een problematische jeugd heeft gehad. Een jaar na zijn vaders dood ging hij Germaanse talen studeren in Gent. Dat duurde maar 3 weken, in 1993 probeerde hij kunstgeschiedenis, maar door geldgebrek moest hij opgeven. Vele baantjes later als onder meer pizzakoerier, animator in een hotel, gids en tekstschrijver voor een crematorium werd hij redacteur van "De Brakke Hond". Sinds 2003 woont hij heel gelukkig samen met zijn vriendin Nathalie op een heuvel in het dorpje Hoei in Wallonië.

De inhoud

Deze psychologische roman beschrijft een vakantie-busreis van moeder Martine, haar nieuwe geliefde Wannes en haar zoon Jimmy. Martine als bange vrouw en Wannes als goedwillende sukkel doen hun best om "erbij te horen", bij de ervaren medereizigers. Heel humoristisch is het terloops vermelde incident met de goudvis. Symbolisch voor de strijd tussen Jimmy en Wannes is dat Jimmy op eigen kracht naar boven klautert als hij uitglijdt en zich nog net aan een rots kan vastgrijpen. Wannes had hem kunnen helpen maar deed het niet. In hoofdstuk 2 is sprake van tijdverdichting wanneer Jimmy als 91-jarige in enkele bladzijden terugkijkt op zijn succesvolle leven.

Stijl

Ironisch met humor, fraaie vlaamse taal, veel onverwachte wendingen, overdrijvingen en uitvergroting

Omslag: Het flesje parfum is symbolisch voor luxe, een andere sfeer, iets vluchtigs, de schijn ophouden en de hoop op een beter leven.

Thema: na lange discussie komen we tot een hopeloze "driehoekverhouding"

Motieven: standsverschil, schaamte, puberteit, drank

(Gerda Boone)

Ander werk van Dimitri Verhulst (een meester in het verzinnen van pakkende titels)

1992 *Assevríjdag* (verhalen)

1999 *De kamer hiernaast* (verhalen)

2001 *Niets, niemand en redelijk stil* (roman)

2001 *Liefde, tenzij anders vermeld* (gedichten)

2002 *De verveling van de keeper* (roman)

2003 *Problemski Hotel* (roman)

2006 *De helaasheid der dingen* (roman) Gouden Uil, nominatie AKO prijs

2006 *Mevrouw Verona daalt de heuvel af* (novelle), nominatie AKO prijs

2008 *Gvd dagen op een gvd bol* (roman) Libris Literatuurprijs

2010 *De laatste liefde van mijn moeder* (roman)

2011 *De intrede van Christus in Brussel*